

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
9. oktober 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-561/14	Genc 1. Skal stand still-bestemmelsen i artikel 3 i den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse 1/80 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen og/eller stand still-bestemmelsen i artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970, som bekræftet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, forstås sådan, at nye og skærpede betingelser for adgangen til familiesammenføring for familiemedlemmer, der ikke er økonomisk aktive, herunder mindreårige børn, til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere, som har bopæl og opholdstilladelse i en medlemsstat, er omfattet af stand still-forpligtelsen, når henses til: EU-Domstolens fortolkning af stand still-bestemmelserne i navnlig dom af 18. juni 2007 i sag C-325/05 Derin, dom af 19. juli 2012 i sag C-451/11 netger, dom af 8. december 2011 i sag C-371/08 Ziebell (Store Afdeling) og dom af 24. september 2013 i sag C-221/11 Demirkan (Store Afdeling), formålet med og indholdet af Ankara-aftalen som fortolket i navnlig Ziebell og Demirkan-dommene, også henset til den omstændighed, at aftalen og de hertil knyttede protokoller, afgørelser mv. ikke indeholder bestemmelser om familiesammenføring og den omstændighed, at familiesammenføring inden for det daværende Fællesskab og nu Den Europæiske Union stedse har	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	20.10.15

	været reguleret ved sekundære retsakter, nu opholdsdirektivet (direktiv 2004/38/EF)?			
C-441/14	<p>Ajos</p> <p>Sagen vedrører: Spørgsmål 1. Indeholder det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder et forbud mod en ordning som den danske, hvorefter arbejdstagere ikke er berettiget til fratrædelsesgodtgørelse, hvis de har ret til en arbejdsgiverbetalt alderspension i henhold til en pensionsordning, som de er indtrådt i før det fyldte 50. år, og hvor dette gælder, uanset om de vælger at fortsætte på arbejdsmarkedet eller vælger at gå på pension?</p> <p>Spørgsmål 2. Vil det være foreneligt med EU-retten, at danske domstole i en sag mellem en arbejdstager og en privat arbejdsgiver om betaling af en fratrædelsesgodtgørelse, som arbejdsgiveren efter national ret som beskrevet i spørgsmål 1 er fritaget for at skulle betale, men hvor dette resultat ikke er foreneligt med det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, foretager en afvejning af dette princip og den direkte virkning heraf over for retssikkerhedsprincippet og det hermed sammenhængende princip om beskyttelse af den berettigede forventning og efter en sådan afvejning kommer til den konklusion, at princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder må vige for retssikkerhedsprincippet, således at arbejdsgiveren i overensstemmelse med national ret fritages for betaling af fratrædelsesgodtgørelsen? Det ønskes tillige oplyst, om det har betydning for, om en sådan afvejning kan komme på tale, at arbejdstageren efter omstændighederne har mulighed for at kræve erstatning af staten som følge af den danske lovgivnings uoverensstemmelse med EU-retten.</p>	<p>Justitsministeriet</p> <p>Udenrigsministeriet</p> <p>Beskæftigelsesministeriet</p>	GA	27.10.15

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-137/14	<p>Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland</p> <p>Påstande: Kommissionen har nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (1) (herefter VVM-direktivet) og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (2) (herefter IPPC-Direktivet), idet den — principielt anser bestemmelserne i VVM-direktivet for ikke at tillægge subjektive rettigheder og dermed i vid udstrækning udelukker, at private kan gøre dem</p>	Miljøstyrelsen	Dom	15.10.15

	<p>gældende for en domstol (§ 113, stk. 1, i Verwaltungsgerichtsordnung (lov om forvaltningsretssager)) — begrænser ophævelsen af afgørelser på grund af processuelle fejl til de tilfælde, hvor der fuldstændig mangler en nødvendig vurdering af indvirkningen på miljøet (miljøindvirkningsvurdering) eller hvor der mangler en nødvendig forudgående undersøgelse (§ 4, stk. 1, i Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz, lov om retsmidler i miljøsager, herefter UmwRG), og til tilfælde, hvor sagsøgeren beviser, at den processuelle fejl var kausal for afgørelsens resultat (§ 46 i Verwaltungsverfahrensgesetz, lov om forvaltningsretssager, herefter VwVfG) og sagsøgerens retlige stilling er berørt — begrænser søgsmålsretten og omfanget af den retslige prøvelse til indsigelser, der allerede blev rejst inden for indsigelsesfristen i den forvaltnings-sag, der har ført til vedtagelsen af afgørelsen (§ 2, stk. 2, i UmwRG og § 73, stk. 6, i VwVfG) — i sager, der blev indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, begrænser miljøforeningers søgsmålsret til retsforskrifter, der giver private rettigheder (UmwRG's § 2, stk. 1, sammenholdt med § 5, stk. 1) — i sager, der blev indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, begrænser omfanget af den retslige prøvelse af miljøforeningers retsmidler til retsforskrifter, der giver private rettigheder (den tidligere affattelse af UmwRG § 2, stk. 1, sammenholdt med UmwRG's § 5, stk. 1). — generelt undtager forvaltningssager, der blev indledt før den 25. juni 2005, fra UmwRG's anvendelsesområde (UmwRG's § 5, stk. 1).</p>			
C-167/14	<p>Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom af 25. oktober 2007, Kommissionen mod Den Helleniske Republik (sag C-440/06). Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Kommissionen en bøde på 47 462,40 EUR pr. dag, hvormed opfyldelsen af dommen i sag C-440/06 forsinkes, regnet fra afsigelsen af dom i den foreliggende sag og til den dag, hvor dommen i sag C-440/06 er opfyldt. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Kommissionen et dagligt fast beløb på 5 191,20 EUR, regnet fra afsigelsen af dommen i sag C-440/06, og indtil afsigelsen af dommen i denne sag eller indtil den dom, der blev afsagt i sag C-440/05-6, er opfyldt, hvis dette sker tidligere. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen	Dom	15.10.15
C-168/14	<p>Grupo Itevelesa e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Udelukker artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om</p>	Miljøstyrelsen	Dom	15.10.15

	tjenesteydelser i det indre marked teknisk kontrol med motorkøretøjer (inspección técnica de vehículos, herefter »ITV-tjenester«) fra dette direktivs anvendelsesområde, når den i henhold til nationale bestemmelser udføres af private virksomheder under en medlemsstats myndigheders tilsyn?			
C-251/14	Balázs Sagen vedrører: 1) Skal artikel 4, stk. 1, og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og diesellole og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF fortolkes således, at der, ud over de kvalitetskrav, som er fastsat i den nationale lovgivning, der er vedtaget på grundlag af dette direktiv, ikke i medfør af anden national lovgivning kan pålægges leverandører af brændstof supplerende kvalitetskrav i forhold til direktivets bestemmelser, som er fastsat i en national standard?	Miljøstyrelsen Erhvervsstyrelsen	Dom	15.10.15
Forenede sager C-352/14 og C-353/14	Iglesias Gutiérrez m.fl. Sagen vedrører: 1. Er artikel 56 i Estatuto de los Trabajadores – Real Decreto Legislativo 1/1995 (lov om arbejdstagere – kongeligt lovdekret nr. 1/1995) af 24. marts 1995, femte overgangsbestemmelse i Ley 3/2012 de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral (lov nr. 3/2012 om hasteforanstaltninger med henblik på reform af arbejdsmarkedet) af 6. juli 2012 samt artikel 123 og artikel 124, stk. 13, i Ley Reguladora de la Jurisdicción Social – Ley 36/2011 (lov om social- og arbejdsretlige domstole – lov nr. 36/2011) af 10. oktober 2011 (som implicit henviser til de førnævnte forskrifter) i strid med artikel 107 og 108 i traktaten om [Den Europæiske Unions funktionsmåde] – den konsoliderede udgave – for så vidt som de materielt forøger de godtgørelser, som er godkendt ved Europa-Kommissionens afgørelse i sagen »State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group«?	Beskæftigelsesministeriet	Dom	15.10.15
C-20/14	BGW Marketing- & Management-Service Sagen vedrører: Skal artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2008/95/EF fortolkes således, at det i forbindelse med varer og tjenesteydelser af samme eller lignende art kan fastslås, at der i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling, såfremt en bogstavrækkefølge med fornødent særpræg, der dominerer det ældre ord-/figurmærke med gennemsnitligt særpræg, overtages i en tredjemands yngre ordmærke på en sådan måde, at der til denne bogstavrækkefølge føjes en dertil henvisende beskrivende ordkombination, der forklarer bogstavrækkefølgen som forkortelse af de beskrivende ord?	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	22.10.15
C-94/14	Flight Refund Sagen vedrører: 1. Kan et krav om kompensation i henhold til Montrealkonventionens artikel 19 forfølges inden for rammerne af en europæisk betalingspåkravsprocedure? 2. Når der er tale om et	Justitsministeriet	GA	22.10.15

	<p>krav om kompensation i henhold til Montrealkonventionens artikel 19, skal den kompetence, der tillægges en notar, som kan sidestilles med en national ret, og som er kompetent til at udstede et europæisk betalingspåkav, samt den retslige kompetence til at påkende en retssag, der er anlagt som følge af, at skyldneren har fremsat indsigelse, da fastlægges i henhold til kompetencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkavprocedure (herefter »forordning nr. 1896/2006«), Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »forordning nr. 44/2001«) og/eller konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, indgået i Montreal den 28. maj 1999 (herefter »Montrealkonventionen«)? Hvilket forhold består der mellem disse forskrifter? 3. Såfremt Montrealkonventionens kompetencebestemmelser skal tillægges forrang, har fordringshaveren da også i de tilfælde, hvor der ikke foreligger supplerende tilknytningsled, en fakultativ mulighed for at forfølge sit krav for en ret på en medlemsstats område, eller skal den ret, for hvilken den pågældende fremsætter sit krav, være stedligt kompetent i henhold til procedurebestemmelserne i den medlemsstat på hvis område retten er beliggende? Hvilken fortolkning skal der anlægges af den fakultative kompetencebestemmelse i Montrealkonventionen, der indeholder en henvisning til retten på det sted, hvor luftfartsselskabet har det kontor, som [org. s. 2] afsluttede kontrakten? 4. Kan et europæisk betalingspåkav, der er udstedt i strid med forordningens formål eller af en myndighed, der ikke er sagligt kompetent, gøres til gestand for en prøvelse af egen drift? Skal en ret af egen drift eller efter anmodning henlægge en sag, der anlægges som følge af en indsigelse, såfremt retten ikke er kompetent? 5. Såfremt de ungarske retter er kompetente til at behandle en retssag, skal de nationale procedurebestemmelser da fortolkes i overensstemmelse med EU-retten og Montrealkonventionen således, at der nødvendigvis skal udpeges mindst én ret, der er forpligtet til at behandle den retssag, der er anlagt som følge af en indsigelse, også selv om der ikke foreligger andre tilknytningsled?</p>			
C-185/14	<p>EasyPay et Finance Engineering Sagen vedrører: 1) Skal en posttjenesteydelse, såsom ydelsen med postanvisninger, hvormed pengebeløb overføres fra afsenderen, som i dette tilfælde er staten, til modtagerne – som er personer, der har krav på sociale ydelser – anses for ikke at være omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 97/67 som ændret ved direktiv 2002/39 og 2008/6, og dermed at være</p>	Udenrigsministeriet	Dom	22.10.15

	<p>underlagt bestemmelserne i artikel 106 og 107 TEUF?</p> <p>2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 106 og 107 TEUF da fortolkes således, at de ikke tillader en begrænsning af den frie konkurrence i forbindelse med udførelse af en posttjenesteydelse som den beskrevne, hvis denne begrundes med henvisning til tungtvejende hensyn i forbindelse med at sikre en forfatningssikret ret for borgerne og statens socialpolitik, og hvis tjenesteydelsen er af en art, som kan kvalificeres som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, forudsat, at den compensation, som udbyderen af tjenesteydelsen modtager, ikke overstiger det beløb, som er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra a), i Kommissionens afgørelse K(2011) 9380 af 20. december 2011?</p>			
C-264/14	<p>Hedqvist</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal momsdirektivets artikel 2, stk. 1, fortolkes således, at transaktioner i form af det, der er blevet betegnet som veksling af virtuel valuta til traditionel valuta og omvendt, og som foretages mod vederlag, som tjenesteyderen indregner ved fastsættelsen af vekslingskurserne, udgør levering af tjenesteydelser mod vederlag? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal artikel 135, stk. 1, da fortolkes således, at vekslingstransaktioner såsom de ovenfor beskrevne er fritaget for afgift?</p>	<p>Skatteministeriet Finanstilsynet Erhvervsstyrelsen</p>	Dom	22.10.15
C-336/14	<p>Ince</p> <p>Sagen vedrører: I. Vedrørende første sigtelse (januar 2012) og vedrørende anden sigtelse frem til udgangen af juni 2012: 1 a) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at de retshåndhævende myndigheder pålægger straf for formidling af sportsvæddemål – som sker uden en tysk tilladelse – til arrangører af væddemål med licens i et andet EU-land, når der gælder et krav om, at arrangøren af væddemål også skal have en tysk tilladelse, som de nationale instanser imidlertid ikke må udstede til ikke-statslige arrangører af væddemål som følge af en retlig situation (monopol på afholdelse af sportsvæddemål) som strider imod EU-retten? 1 b) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 1 a), hvis de statslige instanser i en af de 15 tyske delstater, som i fællesskab har etableret og håndhæver det statslige monopol på sportsvæddemål, i forbuds- eller straffesager hævder, at det lovbestemte forbud mod at give en tilladelse til private udbydere ikke håndhæves i denne delstat i forbindelse med en eventuel ansøgning om en arrangør- eller formidlingstilladelse? 1 c) Skal de EU-retlige principper, navnlig reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, samt Domstol-ens dom i sag C-186/11 fortolkes således, at de er til hinder for et permanent forbud mod eller strafpålæggelse af grænseoverskridende formidling af sportsvæddemål, som kunne betegnes som »forebyggende«, hvis dette begrundes med, at det ikke var »åbenbart, dvs.</p>	<p>Udenrigsministeriet Finansministeriet Finanstilsynet</p>	GA	22.10.15

	<p>fremgik uden videre undersøgelse« for den myndighed, der udsteder forbud, på tidspunktet for afgørelsen, at formidlingsaktiviteten opfylder alle materielle forudsætninger for tilladelsen, bortset fra forbeholdet om statsligt monopol?</p>			
C-425/14	<p>Impresa Edilux et SICEF</p> <p>1) Er EU-retten, og navnlig artikel 45 i direktiv 2004/18/EF, til hinder for en bestemmelse, såsom artikel 1, stk. 17, i lov nr. 190/2012, hvorefter de ordregivende myndigheder kan anse de deltagende virksomheders manglende accept eller manglende fremlæggelse af bevismateriale for accept af forpligtelserne i de såkaldte »hensigtserklæringer« og mere generelt i aftaler mellem de ordregivende myndigheder og de deltagende virksomheder, som lovlig grund til udelukkelse fra en offentlig udbudsprocedure, der har til formål at bekæmpe den organiserede kriminalitets infiltration af området for tildeling af offentlige kontrakter? 2) Kan den eventuelle fastlæggelse i en medlemsstats retsorden af de i det foregående spørgsmål omhandlede beføjelser til udelukkelse som omhandlet i artikel 45 i direktiv 2004/[18]/EF betragtes som en fravigelse af princippet om, at udelukkelsesgrundene er udtømmende, idet fravigelsen er begrundet i det tvingende hensyn til at bekæmpe den organiserede kriminalitets forsøg på infiltration af de offentlige udbudsprocedurer?</p>	Konkurrence- og forbrugerstyrelsen	Dom	22.10.15
C-523/14	<p>Aannemingsbedrijf Aertssen et Aertssen Terrasements</p> <p>1. Er den af Aertssen indgivne anmeldelse med civilretlig partsstilling som omhandlet i artikel 63 ff. i Belgische wetboek van strafvordering [den belgiske lovbog om forundersøgelse i straffesager] omfattet af fuldbyrdelsesforordningens materielle anvendelsesområde, når henses til den måde, hvorpå denne indgives, og det stadium, på hvilket proceduren befinder sig? Hvis ja: 2. Skal artikel 27, stk. 1, i fuldbyrdelsesforordningen fortolkes således, at der også er fremsat et krav ved en udenlandsk [belgisk] ret i denne bestemmelses forstand, såfremt der er indgivet en anmeldelse med civilretlig partsstilling til den belgiske undersøgelsesdommer, og den judicielle forundersøgelse endnu ikke er afsluttet? 3. Hvis ja, på hvilket tidspunkt må den sag, der er indledt ved indgivelse af en anmeldelse med civilretlig partsstilling, anses for at være indbragt og/eller anlagt i henhold til fuldbyrdelsesforordningens artikel 27, stk. 1, og artikel 30? 4. Hvis nej, skal fuldbyrdelsesforordningens artikel 27, stk. 1, fortolkes således, at indgivelse af en anmeldelse med civilretlig partsstilling kan føre til, at der senere kan fremsættes et krav for en belgisk ret i denne bestemmelses forstand? 5. Hvis ja, på hvilket tidspunkt må sagen da anses for at være indbragt og/eller anlagt i henhold til fuldbyrdelsesforordningens artikel 27, stk. 1, og artikel 30? 6. Såfremt der er indgivet en anmeldelse</p>	Justitsministeriet	Dom	22.10.15

	med civilretlig partstilling, men der hermed på tidspunktet for indgivelsen endnu ikke er fremsat et krav som omhandlet i fuldbyrdelsesforordningens artikel 27, stk. 1, og kravet under behandlingen af den indgivne anmeldelse stadig kan fremsættes på et senere tidspunkt med tilbagevirkende kraft gældende fra det tidspunkt, hvor anmeldelsen blev indgivet, følger det da af fuldbyrdelsesforordningens artikel 27, stk. 1, at den ret, hvor et krav er fremsat, efter at anmeldelsen med civilretlig partstilling er indgivet til den belgiske ret, skal udsætte sin afgørelse, indtil det er fastslået, om der er fremsat et krav som omhandlet i artikel 27, stk. 1, ved den belgiske ret?			
T-552/13	Oil Turbo Compressor mod Rådet Påstande: Punkt 48 i afsnit B i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Punkt 103 i afsnit B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	23.10.15
T-290/14	Portnov mod Rådet Påstande: Det af Andriy Portnov anlagte søgsmål antages til realitetsbehandling. Annullation af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Annullation af Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	26.10.15
C-263/14	Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets afgørelse 2014/198/FUSP af 10. marts 2014 om undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Forenede Republik Tanzania om betingelserne for overførsel af mistænkte pirater og tilknyttede, beslaglagte genstande fra den EU-ledede flådestyrke til Den Forenede Republik Tanzania annulleres. Virkningerne af Rådets afgørelse 2014/198/FUSP af 10. marts 2014 opretholdes, indtil en ny afgørelse er vedtaget. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	GA	29.10.15
C-490/14	Verlag Esterbauer Ved besvarelsen af spørgsmålet om, hvorvidt der	Miljøstyrelsen	Dom	29.10.15

	foreligger en samling af selvstændigt materiale som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i direktiv 96/9/EF, fordi materialets bestanddele kan adskilles fra hinanden, uden at værdien af deres informative indhold herved påvirkes, er enhver tænkelig informationsværdi afgørende eller kun den værdi, der skal fastsættes på grundlag af det formål, som den pågældende samling er bestemt til og under hensyntagen til den heraf følgende typiske brugeradfærd?			
--	---	--	--	--